

Drie stappen terug

Saai is het
nieuwe sexy

Gemeentes zouden twintig jaar achterlopen op het gebied van klimaatadaptatie, zo kopt watergraaf Peter Glas in deze uitgave van Stad + Groen. Misschien heeft hij gelijk, misschien ook niet. Als je die vraag werkelijk wilt beantwoorden, moet je de prestaties van gemeentes ergens mee vergelijken, en kwantificeren wat er al bereikt is. En dat laatste is lastig. Ik weet niet of u het oerkatholieke verschijnsel de *Processie van Echternach* kent: je gaat drie stappen vooruit en daarna twee weer terug. Bij klimaatadaptatie is het eigenlijk nog erger: je gaat twee stappen vooruit, maar het klimaat lijkt zich voorlopig sneller aan te passen en je wordt dus even snel weer drie stappen teruggeworpen. Overheden hebben daarbij ook nog eens een vervelende voorkeur voor spectaculaire innovaties en bijzondere projecten. Wilt u weten wat ik bedoel?

emmer waterlast. Het begint pas een beetje te tellen als tien of meer procent van de daken in een stad regenwater kunnen bufferen. De praktijk is nu nog te vaak dat er heel veel geld wordt geïnvesteerd in prachtige projecten met relatief weinig toegevoegde waarde. Terwijl we veel meer zouden moeten streven naar projecten waarmee een wethouder niet meer in de krant komt. Op dat moment gaan we vanzelf slimmer en beter rekenen. Als je daarbij spectaculaire innovaties nodig hebt, is dat mooi, maar de praktijk is maar al te vaak dat die zogenaamde spectaculaire innovaties meer dienen voor het mooie plaatje en na een jaar weer worden vervangen door nog nieuwere en nog spectaculairdere innovaties. Saai is het nieuwe sexy.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

**De echte oplossing is waarschijnlijk
dat klimaatadaptatie ook gewoon saai is**

Type 'klimaatadaptatie en water' in op Google en u krijgt behalve een aantal ronkende verhalen over allerlei overheidsprogramma's een wel zeer beperkt aantal opvallende showcaseprojecten. Dat is allebei mooi, maar de echte oplossing is waarschijnlijk dat klimaatadaptatie ook gewoon saai is. Een bijzonder project is fijn voor ons als vakpers, omdat wij daar mooie stukken over kunnen schrijven en misschien zelfs een advertentie kunnen verkopen aan een trotse aannemer of systeemleverancier, maar levert per saldo natuurlijk niets op. Groene daken kunnen inderdaad water bufferen, maar een of twee dakjes van een paar honderd meter zijn nog minder dan een druppel in de volle

Be social

Scan of ga naar:

www.Stad+Groen.nl/artikel.asp?id=41-6527